

извършилъ. Азъ люлѣхъ на ржцетѣ си малкото тѣлце и обсипвахъ съ милувки умиращата главичка. Голѣмитѣ маймуни, родители на убитото отъ мене дете, крещѣха отдалечъ и скърцаха съ зжби, съ желание да се хвърлятъ върху менъ и да ме разкъсатъ. Само страхътъ отъ смъртта ги държеше на голѣмо разстояние.

Сгушена на гърдитѣ ми, малката маймунка умираше.

Нейното положение, сложената ѝ на рамото ми главичка, живо ми напомняше довѣрчиво заспиващо дете. Никога въ живота си не съмъ чувствувалъ такава мжка и такава нужда да се самоизмжчвамъ, както въ тоя мигъ. О, чудовище! — повтаряхъ за стотенъ пжтъ презъ стиснатитѣ си зжби. — О, кървожадно чудовище!

